

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SZEKCIÓ

RENOVIT ÉPÍTŐIPARI KFT kontra MAGYARORSZÁG

(65058/01 sz. Kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2004. szeptember 28.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Renovit Építőipari Kft kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *elnök*

A.B. BAKA,

L. LOUCAIDES,

K. JUNGWIERT

V. BUTKEVYCH

W. THOMASSEN

M. UGREKHELIDZE, *bírák*

és S. DOLLÉ, *a Szekció hivatalvezetője*

2004. szeptember 7-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az akkor elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (65058/01 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. cikke alapján a Renovit Építőipari Kft ("a kérelmező") 2000. november 1-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Imre M. Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Hóltzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkára képviselte.

3. 2002. december 10-én a Bíróság arról határozott, hogy közli az eljárás elhúzóásával kapcsolatos panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. cikke 3. bekezdésének rendelkezései alapján úgy határozott, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együtt vizsgálja.

A TÉNYEK

4. A kérelmező, a Renovit Építőipari Kft, egy budapesti székhelyű, magyar korlátolt felelősségű társaság.

5. 1990. augusztus 24-én az I. Társaság kártérítési pert indított a kérelmező társaság ellen a Fővárosi Bíróság előtt, 106.493 forint kifizetését követelve.

6. 1991. október 30-án a Fővárosi Bíróság helyt adott a felperes keresetének. A kérelmező 1992. december 6-án fellebbezett az ítélet ellen.

7. 1994. május 11-én a felperes jogutódja perbe lépett.

8. 1994. május 12-én a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyezte a Fővárosi Bíróság ítéletét, és az ügyet visszautalta az elsőfokú bíróság elé.

9. 1994. november 30-án a hatáskörrel rendelkező Pesti Központi Kerületi Bíróság tárgyalást tartott és felhívta a feleket, hogy pontosítsák követeléseiket. A felperes 1994. december 15-én eleget tett a felhívásnak, s keresetét kiterjesztve egy másik alperest is perbe vont.

10. 1995. január 10-én a Kerületi Bíróság felhívta a kérelmezőt, hogy terjessze elő a pontosított keresettel kapcsolatos észrevételeit. A kérelmező 1995. január 20-án eleget tett a felhívásnak.

11. 1995. március 8-án a Kerületi Bíróság tanúkat hallgatott meg és a feleket további dokumentumok előterjesztésére hívta fel. A felperes 1995. március 9-én, a kérelmező pedig május 5-én tett eleget a felhívásnak.

12. A Kerületi Bíróság 1995. május 16-án és szeptember 26-án, továbbá 1996. január 12-én, április 10-én és május 14-én tárgyalást tartott.

13. Időközben, 1996. április 16-án és augusztus 26-án a bíróság felszólította a felperest, hogy kérje jogelődjének elbocsátását a perből. A felperes 1996. szeptember 20-án eleget tett a felhívásnak.

14. Az 1996. november 6-i tárgyaláson egyik fél sem jelent meg. Ezért a Kerületi Bíróság az eljárás szüneteléséről határozott.

15. 1997. április 8-án a felperes az eljárás folytatását kérte. A folytatódó eljárásban a Kerületi Bíróság 1997. október 22-én tárgyalást tartott és a feleket dokumentumok előterjesztésére hívta fel.

16. 1998. február 6-án és május 14-én a Kerületi Bíróság további tárgyalásokat tartott.

17. 1998. október 22-én a Kerületi Bíróság ítéletet hirdetett, és a kérelmezőt 106.493 forint megfizetésére kötelezte. A kérelmező 1999. január 2-án, a törvényes határidőn túl fellebbezett. 1999. április 6-án a Kerületi Bíróság úgy határozott, hogy elfogadja a kérelmező által a késedelemre adott magyarázatot, s az ügy iratait a Fővárosi Bíróság elé terjesztette.

18. A 2000. május 4-i tárgyaláson a Fővárosi Bíróság helyben hagyta az elsőfokú határozatot.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

19. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében előírt “ésszerű idő” követelményével. A 6. cikk 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

20. A Kormány vitatta az állítást.

21. A figyelembe veendő időszak csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni panasz jogának Magyarország általi elismerése hatályba lépett. Az azóta eltelt idő ésszerű voltának megítéléséhez azonban figyelembe kell venni az eljárás ezen időpontbeli állapotát is. 1992 novemberében az ügy már két éve folyamatban volt.

A Bíróság által vizsgálendő időszak 2000. május 4-én ért véget. Ilyen módon hét évig és hat hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

22. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

23. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményei fényében, a Bíróság esetjogában kidolgozott kritériumok figyelembe vételével kell megítélni, különös tekintettel az eset bonyolultságára, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartására és arra, hogy mi volt a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

24. A Bíróság úgy véli, hogy az ügy elbírálása nem volt különösebben nehéz sem a tények, sem pedig az alkalmazandó jog tekintetében.

25. A kérelmező magatartását illetően a Bíróság észrevételezi, hogy 1996. november 6-án a Kerületi Bíróság azért szüneteltette az eljárást, mert egyik fél sem jelent meg a tárgyaláson. Az eljárás a felperes kérelmére 1997. április 8-án folytatódott. Az ebből fakadó öt hónapos késedelmet a kérelmező terhére kell róni.

26. A bíróságok magatartását illetően a Bíróság észrevételezi, hogy a hazai bíróságok 1991. december 6. és 1994. május 12. között nem tartottak tárgyalást. Az 1992. november 5. (ld. fenti 21. bekezdés) és 1994. május 12. közötti inaktív időszakot ezért az alperes Állam terhére kell róni.

27. E jelentős hosszúságú inaktív időszakra és az eljárás teljes hosszára tekintettel a Bíróság úgy véli, hogy a jelen ügyben az eljárás hossza túlzott volt, s az "ésszerű idő" követelményének nem felelt meg.

Ennek megfelelően a 6. cikk 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

28. Az Egyezmény 41. cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

29. A kérelmező 1.500.000¹ forintot követelt nem vagyoni kárának megtérítéseként.

30. A Kormány vitatta a követelést.

31. A Bíróság úgy véli, hogy a kért összeget, azaz 6.000 eurót meg kell ítélni.

B. Költségek és kiadások

32. A kérelmező 320.000² forintot kért a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségei és kiadásai megtérítésére.

33. A Kormány vitatta a követelést.

34. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra figyelemmel a Bíróság ilyen címen 500³ euró megítélését tartja ésszerűnek.

C. Késedelmi kamat

35. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális hitelkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;

---

¹ Megközelítőleg 6.000 euró

² Megközelítőleg 1.280 euró

³ Megközelítőleg 125.000 forint

2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*, hogy
  - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kára, továbbá a költségek és kiadások megtérítéseként 6.500 eurót (hatezeröttszáz euró), és az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális hitelkamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmezők igazságos elégtétellel kapcsolatos további követeléseit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2004. szeptember 28-án a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

S. DOLLÉ
Hivatalvezető

J.-P. COSTA
Elnök